

Manglende «bevis» for IPCCs CO₂-hypotese

Ole Henrik Ellestad*

Et påstått «fingeravtrykk» for drivhuseffekten fra CO₂, den velkjente «hot spot», er ikke observert bortsett fra i en publikasjon før Kyotoavtalen ble inngått. Men «beviset» var en manipulert temperaturserie. Det er en trist serie av FNs klimapanel(IPCC)-relaterte publikasjoner med «Hockeykurven», forsurening av havet (før Københavnmøtet) og hastepublikasjonen som «fjernet» utflatingen av global middeltemperatur like før Parisavtalen ble inngått. I stedet peker manglende «hot spot» på at IPCCs forsterkningseffekt fra økt vanndamp er feilaktig.

IPCCs CO₂-hypotese er falsifisert fordi beregningsresultatene ikke bekreftes av observasjonene. Det mest omtalte er avviket fra temperaturmålingene over år, i senere tid utflating av global middeltemperatur. Men et annet viktig poeng er at målinger fra radiosonder og satellitter ikke registrerer oppvarmingsområdet opp mot 10 km høyde i troposfæren, spesielt over tropene. I IPCCs 1996-rapport ble dette definert som et «finger print» på IPCCs CO₂-hypotese.

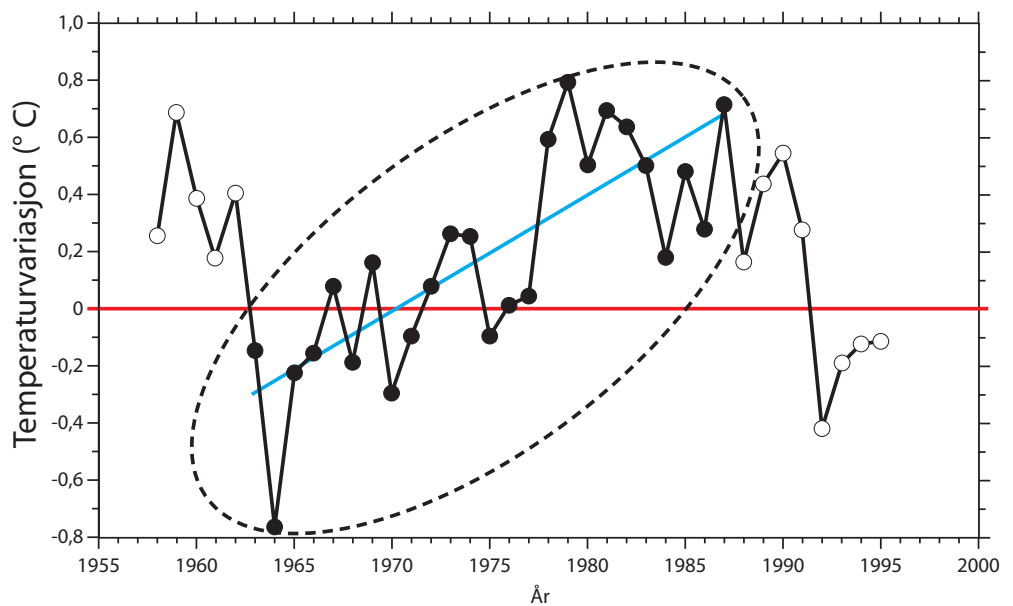
Men «hot spoten» var ikke observert. Den vitenskapelige komite på over 30 personer konkluderte da også i 1995-rapporten med at: «Enhver konklusjon om betydelig menneskeskapt bidrag ville forbli kontroversiell inntil antallet mulige naturlige variasjoner var redusert betydelig». Det var først etter direkte inngripen fra det Hvite hus (se [KN 183](#)) at lederen for de aktuelle delene av «Physical basis», Benjamin Santer, uten å kontakte komiteen, omarbeidet store deler av kapittelet og i samråd med IPCCs leder konkluderte at menneskeskapt bidrag til klimaendringene var betydelige (decernible).

I arbeidet med Kyotoavtalen (1998) var det viktig å rydde av veien viktige ankepunkter. Stor var derfor «gleden» i IPCC-leiren da Benjamin Santer og medarbeidere publiserte at «hot spoten» – «fingerprintet» – var funnet. Utvilsomt en perfekt timing og til stor hjelp i arbeidet med å slutføre og få aksept for Kyoto-avtalen.

Så viste det seg at Santers arbeide var uholdbart, ikke ved en vitenskapelig feil knyttet til kompliserte forhold, men ved å manipulere den benyttede temperaturserie. Figuren under viser dataserien slik den forelå. Men Santer benyttet bare den innsirklede delen. Samlet sett viste serien ingen «hot spot» over tid. Utallige øvrige målinger fra værbaljoner, heller ikke fra satellitter, viser «hot spot» der.

Det er [IPCC-opponenter](#) som har påvist og ryddet opp i denne vitenskapelige fadese. Santer har publisert at med økt usikkerhet vil beregningene komme innenfor et større område for alternative tolkninger. Men det endrer jo ikke mekanismen som er den samme. Senere har noen ved en særdeles høy grad av «datamassasje» knyttet til vinder forklart [«hot spotens»](#) fravær hvilket skulle ha fremgått av riktige modeller. I IPCCs siste rapport AR 5 diskuteres ikke disse forhold på en adekvat måte.

«Fingerprint» var vel store ord fra IPCC. IPCCs CO₂-teori skal gi en

Manipulering av temperaturdata av Ben Santer & Co som førte til villedning av politikerne før Kyotomøtet. Viser stigning på 1°C fra 1963–87 i forhold til litt nedgang for hele perioden 1958–95. (Petition Project 1998 og Silen 2006).

oppvarming i området, men en oppvarming kan også skyldes andre naturlige forhold som at store vanndampmengder ført opp i troposfæren med konveksjon frigjør store energimengder ved dannelse av dråper og iskrystaller. Et fenomen fra enhver varmeeffekt i overflaten som vil forsterke seg høyere opp. Forholdene påvirkes også av skydannelse og en rekke faktorer som ifølge observasjoner gir en negativ forsterkningseffekt.

En sammenligning. Effekt fra økt CO₂ beregnes til 2 W/m². Men det er i oppvarmingsperioden 1984-1997 registrerte 5 % mindre skyer som representerer 5–10 W/m² økt solinnstråling. Og Professor R. Lindzen, MIT, skriver at for perlemorskyer som befinner seg mellom 6 og 13 km høyde vil en endring i omfang på 10 % og en høydeforskjell på 500 m svare til 3,5 W/m². Og som om det ikke var nok vil det under El Niño i Stillehavet fordampe vann med energimengder varierende rundt 100 W/m².

Likevel hevder IPCC-leiren politikere og media at «science is settled» og at det er konsensus. Det forunderligste er at politikere ikke ser at vanlige folk som blir informert, ser konsekvensen av disse sammenhenger.